

Jeg vil da spørge den højtærede Minister, om § 8 i Praksis skal forstaas paa den Maade, at den Prisforøgelse, som finder Sted ved disse Handeler, skal betragtes som havende medført en Stigning i Renteudgift. Jeg maa maaske allerede her sige, at jeg vilde finde det meget uheldigt, hvis der har indsneget sig en saadan Praksis, idet det uvilkaarligt maa føre til, at de gamle Ejere, om jeg saa maa sige de rent professionelle Ejere, hvilket Gud ske Lov i de fleste Tilfælde i København vistnok vil sige de gode Ejere, fristes til at vige deres Sæde, til at sælge deres Ejendom til andre, der faar den til en dyrere Pris end den, i hvilken den har staaet den hidtidige Ejer. Hvis disse nye Ejere uden videre ved Nævnet kan faa taget Hensyn til Prisforøgelsen som medførende en Forøgelse af Ejendommens Renteudgift, er der vistnok Fare for, at vi kan komme ind i Tilstande, hvor Loven bliver illusorisk, og hvor Spekulanter i Virkeligheden kan kapitalisere den aarlige Udbytning, som man haaber at kunne gøre Lejeren til Genstand for. Jeg vilde anse det for ganske overordentlig uheldigt, om dette kunde blive Tilfældet, og jeg vil gerne spørge, om Loven kan forstaas paa en saadan Maade, at dette er muligt.

Disse Bemærkninger er, som sagt, af personlig Natur. I Almindelighed kan jeg paa Venstres Vegne udtale, at vi er vilige til at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Wiinblad: Jeg vil tillade mig at fremsætte en Tak overfor den højtærede Indenrigsminister, fordi han vil gaa videre ad den Vej, han har betraadt med Huslejeloven, og jeg kan tilsige ham mit Partis Støtte til at faa det mest mulige ud af det foreliggende Lovforslag. Jeg siger: faa det mest mulige ud af det foreliggende Lovforslag, thi det har vist sig, at den Indvirkning, som Højre øvede paa det af Ministeren fremsatte Huslejelovforslag, var alt andet end heldig, idet Huslejeloven ikke har svaret til Hensigten, men til en vis Grad har gjort mere Skade end Gavn. Fra en saa autoritær Side som Formanden for Huslejenævnene, Hr. Overretsassessor Axel Rasmussen, blev der ved et Møde, som i Tirsdags holdtes af Grund-

ejere i København, bl. a. udtalt, at „Huslejeloven havde vist sig at have Mangler, der nærmest skyldtes, at man her hjemme var utilbøjelig til at tage et Skridt fuldt ud.“ Han tilføjede, at „det Lovforslag, der oprindeligt blev forelagt, var bedre end Loven, og de Bestemmelser, Landstinget havde faaet ind, var netop dem, hvori Lovens Mangler viste sig. Husejerne havde fundet Lovens Smuthuller, og det var særlig de Folk, der selv skulde klage, det gik ud over.“ Her havde Husejerne gennemført en Forhøjelse paa indtil 75 pCt. En Mand med et saadant Kendskab til den foreliggende Sag lægger Ansvaret for Huslejelovens Mangler paa Højre og ikke mindst paa Landstinget. Jeg vil da haabe, at Højre ved denne Lejlighed maa tage sig noget mere sammen og vise en bedre Holdning. Højre fortæller altid, at Partiet ønsker at beskytte Middelstanden, men det har vist sig, at ikke mindst Middelstanden er blevet skadet ved den gældende Huslejelov paa Grund af den Indflydelse, som Højre har øvet paa Regeringens Lovforslag, da det i sin Tid blev fremsat. Og saaledes gaar det altid, Højre lader, som om det er Middelstanden velligsindet, men Hestefoden kommer uvilkaarlig frem, fordi Højre altid skal forsvare Kapitalisternes Interesser.

Huslejeloven har medført en Panik blandt Lejerne. Den har medført, at Lejerne ikke mere kan gøre Modstand mod Husejerne, og det Samtykke, som Loven kræver, er helt uden Betydning. Lejerne staar i dette Øjeblik værgeløse overfor Ejerne. Ejerne kan sige til dem: Enten Pengene eller paa Gaden med eder! Det, som nu skal ske ved dette Lovforslag, der er forelagt, er altsaa at bekæmpe dette Uvæsen og at beskytte Lejerne. For at naa dette foreslaar den højtærede Minister i det fremsatte Lovforslag, at ingen, som betaler sin Husleje og ellers holder sin Kontrakt, kan opsiges uden Nævnets Tilladelse. Jeg kunde ønske at gaa videre her. Som ærede Medlemmer ser, omfatter Lovforslaget kun de Kommuner, hvori der er Nævn, hvorimod Lovforslaget ikke rammer alle de Kommuner, hvor der intet Nævn findes, der gælder Loven slet ikke. Det, mener jeg, er en stor Fejl ved Lovforslaget, thi der